

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vojna.

Kakor se brzojavlja, miruje po pritisku vele-vlastij orožje na srbski strani in pričakovati se sme, da se bode jednako ukrenilo tudi na strani bolgarski, ker si ne moremo misliti, da bi se knez Aleksander proti izrecni volji vele-vlastij hotel po robu postavljati in ker se sedaj, ko ni nobenega srbskega vojaka na bolgarski zemlji, glavno nalogo dovršil.

V kratkem utegne torej biti konec bratomornemu boju, ki bode pa za Srbijo imel hude posledice v gmotnem in političnem oziru. Najbrže bi se pa Srbiji še slabše godilo, da se neso oglasili tisti, ki so jej zaslomba in kateri kljub sijajnim uspehom bolgarskim poudarjajo in zahtevajo, naj vse ostane v prejšnjem stanju.

Kako se bode stvar razplela, ne bomo danes ugibali, pač pa priobčili nekoliko zanimivosti o obestranskih vojskah, V bolgarski vojski so v najvišjih službah sami majorji, katerih najstariji je šele 1874 l. častnik postal. Polke vodijo stotniki, prvi topničarski brigadi zapoveduje tudi stotnik, ki je 1878 postal častnik. Batalijone in eskadroni vodijo mlajši častniki, kompanije deloma celo podčastniki. Najstariji vseh teh vodij je 35, najmlajši 27 let, knez Aleksander 28 let. Večina teh častnikov izšolala se je na ruskih vojaških učiliščih, praktično udeležili so se zadnje rusko-turške vojne in se zelo odlikovali, dva dobila sta Jurjev križ.

Bolgari posebno ljubijo boj z bajonetom („na štik“) in v neki brzojavki se piše, da se bolgarski vojaki jezé, ker se Srbi nečejo poskusiti z bajonetom, ampak se rajši umaknejo. Bolgarsko topničarstvo je veliko bolje streljalo nego srbsko. Bolgarska baterija kapitana Ivanova užugala je dve srbski bateriji. Od jedne srbske baterije ostala sta samo dva moža in poveljnik, katere so ranjene odnesli.

O bitki pri Slivnici se pripoveduje: Generala Milutinoviča napali so Bolgari po noči v ostrogu. Preplašeni Srbi spustili so se v beg in imeli grozne izgube. Divizijo Miškovič, odmenjeno Milutinoviču na pomoč, zapeljali so po neprevidnosti pred bolgarsko utrdbo, katera jo je od strani obsipala s

s krogli. Umikajoč se, zadela je potem na batalijon dunavske divizije in slednji misleč, da so Bolgari, začel je na nje streljati. Druge oddelke, ki so se poslali temu batalijonu na pomoč, obšli so Bolgari in Srbi so bili v navskrižnem ognju. Na jedni strani je nanje streljala drinska divizija, na drugi strani pa Bolgari. Požarevaški in Belgrajski bataljon izgubila sta nad 10%. Drug oddelek drinske divizije prišel je v bolgarsko zasedo in bil popoln uničen. Jednako se je godilo nekemu srbskemu batalijonu.

Bolgarske čete so izvrstno preskrbljene, na čemer gre hvala bivšemu vojnemu ministru Kantakucenu, srbskim pa je manjkalo najpotrebnejšega. Srbski topovi se neso obnesli, najmanj pa generalni štab. Sicer pa o tem govore naslednji telegrami:

Beligrad 25. novembra ob 8. uri zjutraj. Včeraj zvečer so se sporazumeli diplomati v konferenci, in kolektivno noto brzojavili Garašaninu. Kolektivna nota zahteva kot ultimatum, da se takoj ustavi vse vojevanje. Jednako noto izročili so zastopnikom vlastij bolgarske vladi.

Beligrad 25. novembra ob 11. uri 45 minut zjutraj. Baš sedaj je došel odgovor Garašaninov na kolektivno noto. Kralj Milan se je popoln udal zahtevanju vlastij. Vsem poveljnikom vojev dal se je ukaz, naj takoj ustavijo vojevanje.

Peterburg 25. novembra. Prizadevanja Rusije, da bi se naredil mir mej Srbi in Bolgari so pala na Dunaji in v Berlinu na dobra tla. Cesar-ske vlasti so sklenile, ves svoj upliv porabiti v Belem gradu, Sofiji in Carigradu, da se ustavi vojevanje. Ko bi jih druge vlasti ne podpirale, bodo same storile potrebne korake.

Budimpešta 25. novembra. Pester Lloyd se poroča z Dunaja: V ponedeljek so se celi dan menjale depeše mej Dunajem in Gödölö, ki so se tikale srbsko-bolgarske vojne. Vsed tega je cesar okrajšal svoje bivanje v Gödölö. Posvetovalo se je, kaj storiti, ako bodo Bolgari še vedno dalje prodirali in Milana spravili še v večje stiske. Danes se

že lahko reče, da bode naše cesarstvo pripravljeno na vse eventualitete.

Beligrad 25. novembra. Govori se o veliki zmagi mej Caribrod in Pirotom zbrane vojske, ki je nekda Bolgare potisnila čez Dragoman. Ko so Srbi srečno zmagali, vsprejel je Milan predlog zbranih diplomatskih zastopnikov vele-vlastij, da se ustavi vojevanje. Včerajšnji boj bil je pred Pirotom. Bolgari napali so srbske postojanke s preštevilno močjo, pa so bili odbiti po velikih izgubah. Bolgarska vojska pred Pirotom broji uštevši Vzhodnjemurmeljce 75.000 vojakov, katerim stoji samo 50.000 Srbov nasproti. Druga rezerva, 55.000 mož, hiti na pomoč.

Sofija 25. novembra. Včeraj zvečer napali so Srbi naše predstraže, pa so bili odbiti po jednorurnem boju. Potem so naše čete napale Srbe, pa brez uspeha. Sovražnik bil je v velikih množinah nastavljen na levi in desni okrog ceste. Naše čete so se v dobrem redu umaknile. Danes zjutraj sta dva oddelka prestopila srbsko mejo. Srbske predstraže so se umikale. Mi smo vzeli utrjeni Malinski vrh. Srbi so se umaknili na vsej črti in zasedajo utrjene pozicije pri Pirotu. Naše izgube v včerajšnjih in današnjih bojih bile so majhne.

Budimpešta 25. novembra. Cesar je takoj po prihodu vzprejel Kalnocky-ja in in se dolgo razgovarjal z njim o položaji, spremenjenem vsled srbskih porazov. Avstrijski upliv se v Srbiji mora vsekakor ohraniti; Srbijo bode tedaj treba varovati proti slabim nasledkom njenih nevspehov. Oseba Milanova se mora ločiti od dežele. Ako je narod nevoljen z Milanom, nema Avstrija nikakega povoda obdržati ga.

Bukarešt 25. novembra, opoldne. Kanonada v Vidinskej okolici se je nadaljevala vso noč. Danes ob 6. uri napali so Srbi od Smardana in Tartabazardžika mesto, pa so bili po triurnem boju odbiti.

Sofija 24. novembra. Iz Dragomana 23. novembra zjutraj se poroča: Včerajšnji boj bil je z zadnjimi srbskimi četami, katere so skušale kakor dolgo le mogoče obdržati Dragoman, da bi tako varovale umikanje glavne vojske, katera je šla po cesti

LISTEK.

Božična noč v Sakramentovej dolini. Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, poslovenil Vinko.)
(Dalje.)

Noč je bila sila temna. Prvi veter je upihnil njih improvizovane baklje in le rudeči lesovi, ki so v temi plesali in skakali kaker pijanečveče, kazali so, kje gredo. Pot jih je peljala navkreber po smrekovej soteski. Na njenem zgornjem konci bila je široka, nizka, z drevesnim lubjem pokrita koča na pol potisnena v gorsko rebro. Bil je dom starega in ob jednem uhod v prerov, v katerem je delal — če je sploh kaj delal. Tu se je družba za jeden hip ustavila, in sicer z nežnim ozirom na svojega gostilnika, ki je sopihaje in stokaje pritekel za njimi.

„Morebiti bi bilo bolje, ako bi vi hoteli jeden trenutek počakati tu zunaj. Jaz grem pa noter pogledat, je li vse v redu.“ Tako je dejal stari z nekovo malomarnostjo, katere pa v resnici kar nič ni čutil. Predlog je bil prijazen vsprejet, vrata so se odprla ter se zopet zaprla za starim. Gostje so se molče s hrbti uprli ob steno, poslušajoč in čakajoč, da se vrne.

Nekaj trenutkov ni bilo čuti družega nego vodo, kapljajočo s strehe in hrčanje in pokanje od nevihte majanih drevesnih vej v njih bližini. Potem so možje postali nemirni in domnevanja in nezaupljive opombe šle so s šepetom od ust do ust.

„Bržkone mu je takoj ubila bučo!“

„Ali pa ga je zvalila v prerov in ga noter zaprla.“

„Ali pa ga je v poboju dobila pod sé in zdaj sedi na njem.“

„Morebiti kakovo nemarast kuha, da nam jo izlije na glave... Proč od vrat, fantje!“

Ta hip se premakne kljuka, vrata se počasi odpro in neki glas reče:

„Pridite noter — kaj stojite tu v dežji!“

To ni bil niti glas starega, niti žene njegove. Bil je glas majhnega dečka — glas, kojega prvotno fino zvenenje je bila uničila nenaravno hripavost, katero more prouzročiti le v nežnej starosti pričeto potepinsko življenje in z njim združena potreba, pred časom v vsem biti samostojnim. Bil je obraz malega dečka, ki je zrl kvišku v nje — obraz, ki bi bil mogel biti prijeten, celo lep in blag, ako bi bil malo bolj snažen, otročji in menj bolesten. Deček je imel odejo okolu pleč in je ravno vstal iz postelje, kakor je kazalo.

„Pridite noter,“ ponovi, „a ne delajte hrupa... Stari je notri in govori z materjo,“ nadaljuje, ka-žoč sosednji prostor, kjer je bila po podobi kuhinja. Glas starega je precej proseče prihajal tam ven. „Spusti me,“ pristavi deček nejevoljen, obrnen k Dicku Bullenu, ki ga je bil vzel v naročje ter se delal, kakor bi ga z njegovo odejo vred hotel vreči v ogenj, „spusti me, vragovi stari norec!... Ali slišiš?“

Na ta opomin poslavi Dick Bullen Johnnyja dobrovoljno smeje se zopet na tla. Drugi možje pa vstopijo ter posedejo okrog dolge mize iz nepoobla-nih desek, ki je stala sredi sobe. Johnny potem resno stopi k majhnej shrambi ter vzame iz nje razne stvari ter jih postavi na mizo.

„Tu je whisky... in mornarski suhar... in prekajen slanik... in sir.“

Na zadnje imenovane reči vzel je na poti k mizi jeden košček zase.

„In sladkor.“

Spotoma vzame ven majhen košček s svojo malo, zelo umazano roko.

„In tabak... Tu-le gori na polici stoje tudi suha jabelka, a tega bi vam ne svetoval... Tako,“ sklene, „le srčno segajte in ne zmenite se nič... Mene nič ne briga stara tu notri... Meni nič mari... Lahko noč.“

proti Caribrodu, v tem ko se je drug del vojske iz gore pri Lukavici bližal Caribrodu. Bolgarska kornjica, katere je preiskala v treh dneh vse kraje 10 do 15 kilometrov od Slivnice, je naznanila, da so se Srbi skoro povsod umaknili, in da jeden srbski voj — drinska divizija — zasel visočine pod Dragomanom in več hribov na desni Caribrodске ceste, kateri popolnem gospodujejo nad cesto Caribrodsko. Centrum, koder cesta pelje, bilo je pa zasedlo le malo Srbov. Knez je dal ukaz za napad. Bolgari so postavili v boj 2 polka, kakih 12.000 mož, in dve bateriji. Po kratkem puškarenji zasedlo je bolgarsko topništvo v sredi nek prelaz ceste in na levi postavila svoji bateriji. Srbi so potem nastavili svoje štiri težke tope na strmih hribovih na levici. Po precej dolgem topniškem boju razvil se je Plevniški polk blizu visočin na desni, katere se dajo lahko braniti. Srbi so bili tedaj na boljem. Srbi so več ur branili svoje postojanke, ali Bolgari so prodirali dalje mej najhujšim streljanjem. Ko so prišli Bolgari v podnožje hriba, so se Srbi umaknili v gore. Na levi strani so se Srbi bolje branili, ker so imeli več čet. Ob štirih so srbski topovi utihnili, jeden njih topov bil je tako poškodovan, da ni več za rabo, vendar so srbski vojaki, še vedno ovirali daljše prodiranje Bolgarov. Bolgarske streljanje je utihnilo, godba je zaigrala narodno himno in Bolgari so, ne da bi streljali, z bajoneti napali viš ne. Srbi, ki neso pričakovali tega napada, so bežali. Zgube znašajo 180 mrtvih in ranjenih. Danes nadaljuje bolgarska vojska preganjanje Srbov. Cesta je prosta. Včasih baterije po hribovih začno streljati na Srbe, ki se pa uničejo brez upora. Z dragomanskega hriba se ob štirih poroča, da Srbi hudo streljajo s topovi ter se hudo upirajo, pa se vender uničejo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

Zaključek deželnih računov za 1884. leto, ki se je predložil **moravskemu** deželnemu zboru kaže 295.136 gld. več dohodkov kakor je bilo določeno v proračunu in deželno premoženje se je pomnožilo za 255.962 gld. V blagajnicah je več nego 1.000.000 gld. Čehi mislijo tudi v letošnjem zasedanju deželnega zbora sprožiti razgovor o šolah. — Občinski zbor Brnski je zavrnil dve prošnji nemških državljanov, da bi se vsprejela v občinska zavezo. Odborniki bili so teh misli, da bi ne bilo umestno sedaj nemškimi državljanom pomagati do avstrijskega državljanstva, ko Prusija tako brezozirno iztirava Avstrije.

Klub središča **gališkega** deželnega zbora posvetoval se je o finančnem položaji dežele. Vsi poslanci bili so tega mnenja, da se bode morala znova povišati deželna priklada na neposredne davke. Na predlog poslanca Abrahamovicza sklenil je klub, v deželnem zboru predlagati, da se naloži davek na sladkor in žganje. Deželnemu zboru se je sklenilo priporočati, da bi deželni banki naročil, ustanoviti osredna žitna skladišča, kakeršna so na Dunaji in v Pešti. Dalje se je sklenilo, da deželni zbor naprosi vladu, da bi tudi odpisovala davke pri škodah po požaru, kakor jih pri drugih elementarnih škodah.

V finančnem odseku **ogerskega** državnega zbora je vprašal ministerskega predsednika Tiszo poslanec Helfy, kake da so razmere na Reki. Mi-

Stopil je bil k urodu v malo sobo, katere se je komaj mogla imenovati pregraja. V začetku je bila del večje sobe, v katerej so bili možje, in zdaj je bila v njej majhna postelja. Tam jeden hip postane ter gleda po družbi; gole noge so mu gledale izpod odeje. Potem pa pokima.

„Glej ga, Johnny! Menda vender ne pojdeš zopet v posteljo ... Kaj?“ vpraša Dick.

„Se ve da pojdem,“ odgovori Johnny odločno.

„No, kaj pa ti je, prijateljček?“

„Bolan sem.“

„E, bolan!“

„To se pravi, mrzlico imam ... pa priš ... in trganje,“ odgovori Johnny ter izgine v malem prostoru.

Po kratkem molku nadaljuje iz teme in brčkone izpod odeje:

„In želodec me tišči!“

Osupelost in molk nastane. Možje pogledajo drug drugega, potem pa ogenj. Vkljub vabljenim jedem pred njimi je kazalo, da se jih je iz nava lotila tista brezdušnost, v katerej jih je bil stari našel v Thompsonovej pivnici. Glas njegov, ki je postal nepredvidno glasan, prihajal je zdaj k njim, še vedno proseč in moledujoč:

(Dalje prih.)

nisterski predsednik mu je odgovoril, da tam vladajo razpori, o katerih pa še nima natančnejšega poročila. Jeden del Rečanov prav ne razume, kakor se kaže, zadev tamošnje gimnazije, kajti z njo se ne namerava madjarizovati.

Vnanje države.

Novi **ruski** pravosodni minister Manaséjn je neki jako dober jurist. Sicer je pa velik prijatelj porusenja vseh dežel v državi. Kot senator je posebno priganjal, da se ruščini da več veljave v pribaltijskih provincijah. Osobno pa ni posebno priljubljen v Peterburgu. Z ministrom notranjih zadev grofom Tolstom sta nekda v sovraštvo, grofu Ignatjevu je pa dober prijatelj.

V komisijo **francoske** zbornice, katere ima pretresovati vladno predlogo, da bi se dovolili krediti za Tonking in Madagaskar je 26 nasprotnikov kreditom, samo 7 članov bode glasovalo za vladno. 20 članov pripada levici, mej njimi 16 skrajni levici in radikalcem, 10 pa desnici. Desničarji so se skoro vsi izrekli, da mora vlada takoj izprazniti Tonking.

V **nemškem** državnem zboru začela se je budgetna debata. Zakladni tajnik Burchard je podarjal, da bode treba povišati davke. Za njim je govoril član katoliškega centra baron Huene in posebno grajal povišanje stroškov za vojaščino. Za njim je poprijel besedo poslanec Richter. Obsojal je Bismarkovo gospodarsko politiko. Tožil je, da se preveč izdaje za mornarico in vojsko. Potrebščine za mornarico so se poslednja leta podvojile, vojaški stroški so se povišali vsled nepotrebnih in dragih zgradb. Kolonijalna politika samo škoduje narodnemu gospodarstvu. Spor zaradi Karolinskih otokov je nam več škodoval, nego nam morejo kdaj ti otoki koristiti. Konservativci pl. Maltzahn tudi ni popolnem zadovoljen s finančnimi carinami, a misli, da so potrebne, da se pokrijejo stroški države. Vojni budget se ne sme pomanjšati, ker baš močnej nemški vojni sili se imamo zahvaliti, da se je tako dolgo obdržal mir v Evropi. Narodni liberalci Benda ni nič posebnega povedal. Najbolje je pa govoril socialista Liebknecht. Kazal je, kako se povsod v Nemčiji kaže reakcija. Vzlic državnemu socializmu bogatini vedno bolj odirajo ubožne. Posebno hudo je pa obsojal vnanjo politiko. Da se je mir tako dolgo ohranil, ni zaslug Bismarkova, ampak temu so uzrok notranji odnosi v Rusiji in Franciji. Ko bi bil vse diplomate z Bismarkom vred s sveta pomedel, bi ne moglo biti slabše na vzhodu, kakor je. Nemci se zatirajo v Avstriji (?) in Rusiji, Nemčija pa zanje nič stori ne more, ker sama zatira druge narodnosti, kar je sramotno za njo.

Kakor prve **angleške** volitve kažejo, bodeta obe stranki v zbornici blizu jednako močno zastopani. Odločevali bodo pri najvažnejših vprašanjih Irci. Kamor se bodo nagnili, tam bode večina. Da za Irce tak položaj ne bode neugoden, si lahko mislimo. Zategadelj pa tudi Irci podpirajo povs d konservativce, kjer nemajo svojega kandidata, da liberalci sami ne dobe večine. Dosedaj je izvoljenih 33 liberalcev, 32 konservativcev in dva Irca. Državni tajnik za Indijo lord Churchill je propal v Birminghamu. Dobil je 4216 glasov, njegov protikandidat Bright dobil je 4989. Chamberlain je voljen z 2764 glasi večine. Voljeni so že ministri Smith, Gort in Peel.

Dopisi.

Iz Gorice 22. nov. [Izv. dop.] Kakšni elementi so splavali v zadnjih letih na površje političnega življenja in to vsled posredne in neposredne podpore merodajnih mož, katerim so ljubše stranke z dvomljivimi nameni nego vedno zvesti Slovenci, kaže v najlepši svetlobi tukaj izhajajoč italijanski list „La Rassegna“, od katerega ne bodo menda sami „Corrierjevci“ trdili, da je od Slovencev podkupljen. Imenovani list označuje novodobno politično stranko goriško mej drugim tako le: „Neka klika obdoljuje pri vsaki priliki našo duhovščino, da upliva v političnem in drugem oziru na naše ljudstvo. Nevarnejši nego ta, je pa upliv one stranke, katere ščeva pod avtonomijsko in italijansko krinko k sovraštvo družih narodnostij z namenom, da bi še dalje gospodovala v mestu ter izsesavala okolico. V Istri imenujejo ljudi te baže „Karnjele“, pri nas nosijo drugo ime, a isti smoter. Ti sebični nameni jih vodijo, da vzbujajo mladino k vedno novi agitaciji, češ, da so konstitucionalna načela in njih materinščina v nevarnosti, kar je le pretveza, da smejo vedno škiliti v obljubljeno bližnjo državo ter skruniti vsako patrijotično slavnost z irredentičnimi demonstracijami, petardami in bombami, zabraniti hočejo tudi obiskovanje gledališča, kadar igra nemško društvo.

Tukajšnji list ščeva tudi šolsko mladino, da naj se udeležuje političnega življenja, ter jo pozivlje, naj se zbira na trgu, da bi vsled demonstracij silila mestne očete poprijeti se njenih načel. Nauduše jo k onemu fanatizmu, k onemu divjemu sovraštvo, katero je bilo povod, da so židje razpršeni na vse kraje sveta.

Taka razmotrivanja usiljujejo se nam nehoté, pravi „Rassegna“ dalje, ko čitamo oni članek, v katerem se daje istrskemu dijaku beseda, da razvija najzmedenejša načela o vladanji države. To, kar istrski dijak zahteva, ne bi bila Platonova ljudovlada, temveč narobe svet. Tu bi ukazoval sin, oče bi moral le ubogati, žena bi uredovala političke liste, dočim bi mož doma kuhal. Da bi nehal indiferentizem na administrativnem in političnem polji, zahteva oni list (goriški „Corriere“), naj bi mestni očetje hodili po nasvete k šolski mladini, zbrani na trgih, ter jih izveli, in to k oni mladini, kateri je poklic bojevati se proti prodirajočemu sovražniku, ter visoko nositi narodno zastavo. A ta mladina bi se ne imela bojevati zoper zunanjega sovražnika, kajti ti junaki zbežijo v Italijo, kadar jih domovina kliče k vojaščini, temveč bojevati bi se morala proti našim gorjanom (Slovincem), ki prinašajo pridelke v mesto ter puščajo novce po onih prodajalnicah, v katerih se pripravlja ta mladina na boj zoper slovenske napise.

Navedeni list pozivljaj je tudi krasen spol, da nastopi na bojno narodno polje, „Rassegna“ govori dalje o nasledkih, izvirajočih iz takega ščuvanja, ter pravi, da take misli roditi se morejo le v glavi emancipovanih žensk, katerih nas Bog čuvaj! (Opomniti je, da uredjuje list „Corriere“ židkinja.)

Tu smo izčrpili glavne misli uvodnega članka italijanskega lista, kateri prav dobro označuje stranko, ki nosi sedaj zvonec v Gorici. „Soča“ se je nekoliko časa prepirala s to stranko, a sedaj je to opustila; kdor natanko pozna načela teh ljudij, bode gotovo to odobral, z ljudmi te vrste ni polemika mogoča. Tu bi pomagal le cepec, vsak pa ni vaje, vihteti ga.

Iz tega razvida vsakdo lahko, kakšne razmere vladajo na Primorskem, osobito v Gorici. Te razmere so pa še le par let, odkar so se Nemci in vladni organi približali Italijanom ter se z njimi zvezali zoper Slovence, katere skupno sovražijo. Zdi se pa vendar, da pričinja nova stranka Nemcem presedati, kajti gospodje so delali račun brez krčmarja. Mislili so, da bodo vse sovraštvo italijansko, ves srd in vso pozornost na Slovence zvrnili, ter mej lasanjem dveh domačih narodnostij želi, a zmotili so se. Že pri volitvah v kupčijsko zbornico in državni zbor so Italijani, ki so na krmilu, pokazali, da neso zadovoljni le s tem, da smejo zoper Slovence svobodno rogoviliti, temveč da hočejo še kaj drugega. Spravili so v kupčijsko zbornico le ljudi svoje vrste, nemško listo pa odbacnili. Da se jim ni isto posrečilo pri volitvi v državni zbor, neso oni krivi. Sedaj pa, ko igra v tukajšnjem gledališči nemško društvo, pričeli so njih zavezniki jim še huje nagajati. Nekega dne potrosili so po gledališči smrdljivo snov, da bi obiskovalce odstranili, par dni kasneje našli so pa v gledaliških prostorih steklenico, napolneno s snovjo neznaue kompozicije, ki je imela stalno jednak namen.

Taka je politika na Primorskem in Bog ve, kedaj se predružači.

Iz Kamnika 25. nov. [Izv. dop.] (Nova dogma od mil. knezoškofa zavržena.) V koncilu Kamniškem, katerega so imeli o priliki letošnjega misijona trije očetje lazaristi in naš gospod dekan, se je sklenilo, da se od misijona naprej ne sme nikdo več poročiti popoldne, ampak samo dopoldne po udeležitvi maše. Prvi je imel občutiti to naredbo cesarsk uradnik, ki bi se bil rad poročil v ponedeljek popoldne. Ko naznani gospodu dekanu to svojo željo, mu jo ta naravnost odreče ter ga opozori, da po misijonu nobenega ne bo več poročil popoldne. Vse prizadevanje ženinovo in zatrevanje, da njemu ni mogoče drugače storiti, ker se morejo od daleč povabljeni sorodniki le popoldne poroke udeležiti, je bilo zastoj. Ženinu ni ostalo drugega, kakor obrniti se do knezoškofa. Odpelje se sam k njemu. Ta ga prav prijazno vsprejme, in ko izve uzrok njegovega prihoda, ostrmi, gre v svojo pisarno in mu uroči pismo na gospoda dekana, zatrevaje mu, da bo že vse dobro. In res je bilo dobro, ker je bilo v ponedeljek popoldne veselo svatovanje.

Iz Ormoža 25. novembra. [Izv. dopis.] Ni ga mesta v mili naši slovenski domovini, katero bi bilo, kar se ravnanja z občinskim premoženjem tiče, tako na slabem, kakor ravno naš stari Ormož.

Naših mestnih očakov se je že zdavno neka liberalnost polastila, katere nobenih zakonov ne spoznava, najmanj pa onih, ki bi morali ločiti „moje od tvojega“ ali pa narobe.

V številki 264 „Slovenskega Naroda“ spravil je nam neznan dopisnik iz Ormoža na beli dan, da je naš, od Mure do Drave kot veliki Nemec znani, župan F. Kosoll v kratkih letih zapravil nad 2600 gl. občinskih denarjev. Da je naše občinsko gospodarstvo skozi in skozi piškavo, se je tukaj in tudi v okolici že dalje časa opazovalo, ali da smo na tako slabem, si nismo mislili.

Po §. 36 občinskega reda je občinski odbor obvezan, delovanje župana nadzorovati in posebno občinsko blagajnico v teku leta večkrat preiskati. Je-li to naš odbor storil? Na to vprašanje se mora le zanikavno odgovarjati, ker če bi odbor svoje dolžnosti bil spolnil, bi ne bilo Kosoll-u mogoče toliko našega denarja v črno temo spraviti in ravno vsled tega smo mi občinarji prisiljeni z gospodom Kosoll-om vred ves prejšnji odbor na odgovor klicati.

Občinski red §. 37. pa tudi pravi, da je predstojnik ali župan primoran redno občinsko sejo sklicati, ako to najmanj tretjina odbornikov zahteva.

Slavni odbor se žalibog teh lepih pravic ni posluževal, temveč prepustil je celo občinsko premoženje malomarnemu ravnanju našega župana in si na ta način odgovornost nakopal, na kojoj ga mi sedaj tukaj javno kličemo!

Mi ne bomo zapravljenih 2600 gld. od g. Kosoll-a samega terjali, temveč od vsakega posamičnega odbornika.

Vsled §. 20. občinskega reda ima občinski predstojnik in ž njim celi odbor pri nastopu uradovanja priseči zvestobo presvetlemu cesarju in zvesto izpolnjevanje postav in zakonov. Mi vprašamo se li ni naš župan in celi odbor s svojim malomarnim ravnanjem z občinskim premoženjem zoper prisego zakrivil in kaj je zaradi tega storila c. kr. namestnija v Gradci in njej podrejeno c. kr. okrajno glavarstvo v Ptuiju?

Naš okrajni odbor si je sicer pošteno prizadeval, da bi nas rešil teme v mestni blagajnici, ali roke so mu bile vezane, ker visoki deželni odbor v Gradci, je temu hvalevrednemu prizadevanju vedno nasprotoval, čeravno bi že po §. 88 občinskega reda v ravno tem slučaju za našo mestno občino uradno jednega zastopnika imenovati moral.

Nam navadnim Ormožancem, koji nemamo sreče, da bi mej mestnimi očaki sedeli, še sedaj ni razumljivo, kako je Kosoll do občinskih denarjev prišel, ker po razglasu deželnega odbora za Štirske iz dne 14. junija 1882 št. 30. §. 39 mora vsaka občina posebnega denarničarja imeti in župan ne sme ob jednem biti tudi denarničar.

Kaj tedaj na to od nas dobro plačana višja oblastva pravijo? Gospod dopisnik iz Ormoža bil je tudi prijazen nam priobčiti, da je gospod Kosoll izneverjeni občinski denar dal uknjižiti na svoja že čez mero zadolžena posestva. Ta faktum nas ne more nikakor pomiriti, ker zadolžnica na podlagi katere se je dolg uknjižil, nema veljave. Po §. 85 občinskega reda dobijo taka pisma še le takrat veljavo, če so po deželnem odboru, oziroma po okrajnem odboru odobrena. Na to formalnost se vendar v tem slučaju naš mestni odbor ni oziral in zadolžnica ima zaradi tega le to vrednost, kakor vsak drugi papirček, v kojega si klobase sučemo, če je pri takem izvršnem (!) gospodarstvu imamo.

Take razmere bi pri navadnih ljudeh ukresale neko luč, ali naši Ormožanci si ne želijo luči in svetlobe; oni se svojih nemškutarskih strijcev drže kakor kecmec stare črešnje.

Želimo njim iz dna srca, ko bi začenjali jedenkrat premišljevat zakaj, glave nad ramami nosijo; ali samo za to, da si cilindre na nje vesijo!

Slednjič še vprašamo slavno državno pravdnistvo, zakaj se ta celi škandal pred sodnijo ne spravi? XX.

Domače stvari.

— (K ravnopravnosti.) Na postajah južne železnice pripravljajo se vendar že slovenski napisi postaj. Pridobitev ta, kakor je malenkostna, nas vendar veseli, ker je jeden izmed poslancev slovenskih pri ravnateljstvu južne železnice bil se izrazil: „Slovenski napisi bili bi pač lepa stvar, dasi ni prave potrebe.“ Železniško ravnateljstvo ima torej več pravnega čustva, nego poslanec našega naroda.

— (Zlato poroko) praznoval je v torek gosp. Josip Primožič, posestnik v Rojanu s svojo soprogo Josipino rojeno Martelančevo. Gosp. Primožič je večleten odbornik društva „Edinosti“, bil je 12 let mestni odbornik in deželni poslanec

Tržaški. Čestitajoč mu, želimo njemu in gospej soprogi še mnogo let!

— (Umrli) je v torek po noči gosp. Mate Bastjan, profesor veronauka na italijanski gimnaziji v Trstu, v 55. letu svoje dobe. Bil je rodom Kastavec, izvrsten rodoljub in sodelavec „Naše Sloge“, v katerej je priobčeval mnogo hrvatskih pesnij. Bodi mu zemljica lahka.

— (Za Kostanjevico) imenovani notar g. Martin Kobek je v 11. dan t. m. prisegel.

— („Za ranjene Bolgare“) poslal nam je gosp. M. iz Celovca 10 gld.

— (Premeščen) je okrajni sodnik dr. Emanuel Eminger na lastno prošnjo iz Kozjega v Maribor D. l. b.

— (K včerajšnji notici) o ključarskem vajenci, ki je zaradi čepice v Ljubljani utonil, nam je dostaviti, da sta bila mestni fizik dr. Kováč in mestni zdravnik dr. Ambrožič takoj na lici mesta, a da nesto mogla nič družega storiti, nego konstatovati smrt.

— (Viktorja Smoléta volilo za deželni muzej „Rudolfinum“.) Dne 8. marca l. 1885. v Ljubljani umrli prijatelj umetnosti gospod Viktor Smolè postavil je v svoji oporoki dne 14. novembra l. 1882. in dne 5. oktobra l. 1883. kranjski deželni muzej „Rudolfinum“ za svojega vsesкупnega dediča s to omejitvijo, da ima njegova sestra gospodičina Balbina Smolè do smrti pravico do užitka vse zapuščine. Popis premoženja (inventara) pokazal je, da skupno premoženje obstoji iz sledečih delov:

1. Gotovina	1832 gld. 65 kr.
2. Javni vrednostni papirji	6974 „ 84 „
3. Dragocenosti	489 „ — „
4. Zgornja obleka, telesno, posteljno in drugo perilo	227 „ 30 „
5. Pohišna oprava	703 „ 62 „
6. Starinske in rokoko stvari	2556 „ 50 „
7. Stari denarji	13 „ 97 „
8. Knjige	81 „ 55 „
9. Zasebne terjatve	24843 „ 12 „
10. Hiša št. 1 na Marije Terezije cesti z vrtom vred	48000 „ — „
11. Glediščna loža št. 20	1400 „ — „
12. Pet travnikov v davčnih občinah Zgornja Šiška, Vič in Brezovica, po sodnji cenjeni na	5870 „ — „
13. Potem v davčni občini Trnovo se nahajajoči delež mestnega loga parc. št. 551, 552, 553, cenjen na	1832 „ 60 „
14. Močvirska parc. št. 920 a—b v „Rakovih jelših“ davčne občine Trnovske, cenjena na	934 „ 80 „

Skupna vrednost 95759 gld. 95 kr. Tako izdatna ustanova, poklonjena vednostim in umetnijam, kakor jo ima pričakovati deželni muzej, nahaja se pač le jedina v letopisih naše dežele, ona je poslala na veke ime blagega kranjskega domoljuba ter ga postavila v jedno vrsto z onimi le redkimi meceni, kateri so, misleč na vzvišene namene visoke izobraženosti, ustanovili različne zavode umetnosti in vednosti v povzdigo in slavo svoje domovine ali pa so z velikanskimi ustanovami za zmirom zagotovili obstanek in občeokristno delovanje takih zavodov. S Smolè-tovo ustanovo mogoče bo muzeju „Rudolfinum“ svoje zbirke, ki zdaj le polagoma naraščajo, sčasoma pomnožiti in dopolniti tako, da se bode lahko postavil s slovečimi muzeji v jedno vrsto, ne da bi se potrošili zato deželni novci. Mogoče bode dalje deželnemu muzeju na razne načine spodbujati in pospeševati domoznanstvo, zgodovinarstvo in umetno obrtnjijo ter s tem, da se bodo izgledne stvari razpostavljale na ogled, delati tudi na to, da se razširi boljši okus. Da bi se pa že precej zdaj moglo pripravljati na to, da se doseže ravnokar navedeni namen, bilo bi pač želeto, da bi „Rudolfinum“ že zdaj dobil pravico v roke, prosto razpolagati z zapuščino, nasproti temu pa bi se gospodičini uživalci pod poroštvo dežele vsako leto izplačal dogovorjeni dohodek v denarjih. Deželni odbor je sicer sprožil to misel, o kateri se pa potem ni več obravnavalo. Stavila pa je gospodičina Balbina Smolè ponudbo vsled katere hoče odstopiti od uživanja dohodkov v zapuščini gospoda Viktorja Smolè-ta popisane orožja, rokoko stvari in slik v cenilni vrednosti 2556 gl. 50 kr., potem starega denarja cenjenega na 13 gl. 97 kr. in za muzej odbranih knjig cenjenih na 51 gl. 55 kr. ter te predmete takoj prepustiti muzeju „Ru-

dolfinum“ na prosto razpolaganje, ako muzej kot dedič gospoda Viktorja Smolè-ta nji v prostovoljno razpolaganje prepusti popisano dragocenosti v vrednosti 489 gl., obleko, perilo in posteljno opravo v vrednosti 227 gl. 30 kr., potem pohišno opravo cenjeno na 703 gl. 62 kr., dalje izmed podob sliko „Seesturm“ v cenilni vrednosti 45 gl. in kitajsko staro-šegno (rokoko-) omarico v vrednosti 10 gld. z vsemi drugimi knjigami, spisi in zvezki vred, kateri se niso odbrali za muzej, v cenilni vrednosti 30 gl. Deželnemu odboru zdel se je ta predlog popolnem primeren, da bi se zapuščena zbirka umetnih izdelkov ranjkega kolikor je mogoče kot skupna celota razstavila za občinstvo v krasnih prostorih „Rudolfinum-a“ in da se na ravno tem mestu v vedni spomin hvaležnosti domovine postavi od domačega umetnika gospoda Jurija Šubica izdelana slika blagega domoljuba in muzejevega podpornika. Kar pa se tiče zahtevane odškodnine za to, da gospodičina Balbina Smolè odstopi od dosmrtnega užitka navedenih umotvorov, bi se deželni odbor ne bil spodbujal nad tem, prepustiti jej v prosto lastnino navedena dva umotvora z obleko, perilom, s posteljno opravo in s knjigami vred, večidel lepoznavskega zapopadka, cenjenimi na 30 gl. Ker pa so dragocenosti s pohišno opravo in z drugim premakljivim blagom vred, katere so tudi ušete v dotično odškodnino, pri popisovanju premoženja bile cenjene na 1192 gl. 62 kr., si deželni odbor ni mogel prisojati pravice, da bi se odpovedal temu delu muzejnega oziroma deželnega premoženja, do katerega ima imenovana gospodičina se vé da še pravico užitka, temveč moral je priznati, da takove naredbe spadajo v delokrog slavnega deželnega zbora. Pač pa je deželni odbor iz tega namena, da bi „Rudolfinum“ kar najhitreje prevzel Smolè-tove umetnostne zbirke, — v „Rudolfinum-u“ so se namreč v prostorih odmenjenih za zbirke, že zdaj morale ukreniti vse potrebne priprave za razstavo Smolè-tovih zbirk — stavil nasvet navedeni gospodičini, da se predlagana delitev zapuščine, kakor ona želi, vsprejme le pod tem pogojem, ako ona plača pavšalni znesek 1000 gld. muzejnemu zakladu. Pri tem pa je imel deželni odbor to misel pred očmi, da se tako postopanje, ako se namreč „Rudolfinum“ odpove lastnini jednega dela zapuščine, ki mu ima pripasti o svojem času, zamore opravičiti le tedaj, ako muzej vsled takega dogovora doseže druge znamenite prednosti, kar bi se na pr. zgodilo, ako bi se sklenila pogodba gledé prevzetja skupne zapuščine v prosto gospodarjenje muzeja proti temu, da bi se uživalci za čas njegovega življenja izplačevali dogovorjeni denarni znesek. Te ponudbe deželnega odbora pa gospodičina Smolè-tova ni vsprejela, ampak jo z ulogo dne 21. avgusta 1885 pod št. 5444 prosila, naj bi se njen prvotni zgoraj omenjeni predlog predložil slavnemu deželnemu zboru v rešitev. Povodom obravnavanja Smolè-tove zapuščine imel je muzejni zaklad do zdaj plačati vsega skupaj le 180 gld. 58 kr. stroškov, kateri se se nabrali za popisovanje premoženja in za koleke za prepise inventara. (Št. 3068, 4004, 5534 l. 1885.) Pristojbino pa bo muzej plačal šele takrat, kadar bode uživalka nehala uživati zapuščino. C. kr. finančna prokuratura prevzela je namestovanje „Rudolfinum-a“ v tej dedinski zadevi, in deželni odbor jo je z dopisom dne 24. marca 1885 št. 2104. naprosil, naj prijavi c. kr. deželni sodniji, da deželni muzej prevzame dedščino. Vsled tega nasvetuje deželni odbor: Slavni deželni zbor naj sklene: 1. V vedni hvaležni spomin dežele na velikodušnega in domoljubnega zaščitnika in pospeševalca muzeja „Rudolfinum-a“ gospoda Viktorja Smolè-ta postavi naj se v dovršeni novi stavbi pri Smolè-tovi zbirki, katera naj kolikor mogoče kot celota skupaj ostane, njegova na deželne stroške izvršena slika. 2. Povodom navedene zapuščinske obravnave do zdaj iz muzejnega zaklada plačani stroški v znesku 180 gld. 58 kr. se odobre. 3. Ponudba gospodičine Balbine Smolè, da se Smolè-tove zbirke takoj prepuste muzeju, izroči se finančnemu odseku, da stavi nasvete.

— (Duhovenske spremembe v Lavantinski škofiji.) Gosp. Peter Skuhala, oskrbovatelj v Središči, imenovan je oskrbovateljem pri Veliki Nedelji. — Gosp. Vilibald Venedik imenovan je provizorjem v Ormoži. — Premeščena sta gg. kaplana: Josip Sätler k Veliki Nedelji, Ivan Stanjko od Velike Nedelje v Ormož.

— (Razpisano) je mesto državnega pravdnika namestnika pri c. kr. državnem pravdnistvu v Celji, eventualno v okrožji nadpravdnistva v Gradci.

Prošnje, v katerih treba dokazati znanje slovenščine, do 10. decembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ljutomer 26. novembra. Danes se narodna stranka občinskih volitev ni udeležila, ker je namestništvo z ukazom od 21. novembra, razglašeno še le včeraj predpoludne, volitve sistiralo, s telegramom od včeraj popoldne pa sistiranje preklicalo.

Niš 26. novembra. (Oficijalno.) Vsled korakov, ki so jih storile velevlasti, se je včeraj po noči srbskim poveljuikom dal ukaz, naj ustavijo bojevanje in to naznanijo poveljnikom bolgarskim. Zaradi slabega vremena in v dokaz, da je Srbija po velevlastih predlagano premirje vsprejela, nastavila se je srbska vojska v okolici Pirota, pustivši v postojankah samo predstraže.

Madrid 26. novembra. Kralj umrl včeraj ob 9. uri zjutraj. Princesinja Mercedes proglasila se bode za kraljico pod regentstvom matere. Ministri dali so ostavko, a bodo dalje uradovali, dokler se otvoré „cortes“, ki se takoj skličejo. Sagasta sestavi bode nov kabinet.

London 25. novembra. Popoldne dobil je vnanji urad telegram iz Madrida, da je kralj ob 9. uri zjutraj umrl za sušico, pospeševano po griži. (Kralj Alfonzo XII. bil je še le 28 let star. Urok smrti: davica, sušica in griža je nekako sumen. Ured.)

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Tuji:

25. novembra.

Pri **Stenu:** Fischer z Dunaja. — Schmidt iz Budimpešte. — Bauer, Fok z Dunaja. — Oblak iz Beljaka. Wenzl z Dunaja.

Pri **Matič:** Dedem iz Linca. — Berger z Dunaja. — Leskovšek iz Maribora.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. nov.	7. zjutraj	727.74 mm.	5.6° C	sl. svz.	obl.	1-20 mm.
	2. pop.	727.95 mm.	7.2° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	728.58 mm.	6.2° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 6.3°, za 3.7° nad normalom.

Vremensko poročilo 24. nov. Zračni tlak povsod nizek in enakomeren. Vetrovi slabi. Nebo oblačno in deževno. Temperatura pada. — Pričakovati vzhodne vetrove, oblačno in hladno.

Dunajska borza

dné 26. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 30 kr.
Srebrna renta	82 „ 90 „
Zlata renta	108 „ 85 „
5% marcna renta	99 „ 95 „
Akcije narodne banke	877 „ — „
Kreditne akcije	285 „ 10 „
London	125 „ 65 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 98 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	61 „ 70 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 172 „
Ogrska zlata renta 4%	98 „ — „
„ papirna renta 5%	90 „ — „
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 20 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 75 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld. 173 „
Rudolfove srečke	10 „ 17 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98 „
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	187 „ 25 „

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Deček lepega vedenja,

ne manj nego 14 let star, kateri se želi v pekariji vrlo dobro izučiti, vsprejme se pod jako ugodnimi pogoji. — Ponudbe naj se pošljejo z naslovom: **Janez Peyer v Wolfsberg-u (Koroško).** (690—2)

Št. 12.031 ex 1885.

(703)

Razglas.

Objavlja se s tem, da se bode pri javni dražbeni obravnavi, katera je določena s tukajšnjim oglašom z dne 28. oktobra 1885 šte. 10.756 (razglašeni v uradnem listu „Laibacher Zeitung“ z dne 6. novembra 1885 šte. 254) na **2. dan meseca decembra 1885** ob 10. uri dopoldne, dalo v najem tudi pobiranje užitnine od vina, vinskega in sadnega mošta in mesa za leto 1886, oziroma za leti 1887 in 1888 v davčnih okrajih **kamniškem in kranjskem.**

Izključna cena za leto 1886, oziroma za leti 1887 in 1888 iznaša

za davčni okraj kranjski . . . 13.000 gld.

in za davčni okraj kamniški . . . 14.600 „

Glede uloge pismenih ali ustmenih zakupniških ponudb imajo veljati tudi pri teh dveh davčnih okrajih vsi pogoji, določeni v imenovanem tukajšnjem oglasu.

Od c. kr. finančnega vodstva za Kranjsko, v Ljubljani, dne 25. novembra 1885.

Br. 2281.

(702—1)

Razpis natječaja.

Za mesto občinskega šumara u **Kastvu** (Istra) razpisuje se natječaj do **31. decembra 1885.** Molbenice obložene dokazi, da molitelj:

1. pripada kojoj u državnem saboru Bečkom zastupanoj zemlji,
 2. da je položiv državni izpit za samo stalno vođenje šumske uprave, da je
 3. krepka zdravilja i
 4. da pozna hrvatski (slovenski) jezik u govoru i pismu —
- prima podpisano obč. glavarstvo do ustanovljena roka.

Plača je godišnjih forintih 800 (osam sto), izplativa u antecipatnih mjesečnih obrocih.

Glavarstvo občine Kastav (u Istri),
16. novembra 1885.

Munić v. r.

Trboj delujoče.

Uspeh zagamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V **Ljubljani** se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v **Trstu** Peter Slovic, via Sanitá 13; v **Gorici** lekar C. Cristofolletti; v **Reki** lekar C. Šilhavy; v **Celji** Ed. Pellé; v **Mariboru** J. Martini; v **Rovinju** lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepčilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

— Ni slepa-tja! —

(701—1)

Važno za trpeče na prsih in plućah.

Neogibno potreben zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepek glas, za škrofelj-naste, krvične, slabotne, bledične in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. Cena 56 kr.

Dobiva se v (673—3)

LEKARNI TRNKOCZY
zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti

Učenec,

14—15 let star, zmožen popolnoma slovenskega in nemškega jezika, z dobrimi šolskimi spričevali, zdrav in krepak, vsprejme se takoj v jedno galanterijsko trgovino v Ljubljani — Več se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(697—2)

Ako so organi preživljenja in sopenja nepoškodovani, pa smo lahko brez skrbi; ako pa neso, je prijetno in korenito uplivajoče sredstvo, da se zopet ozdravimo — rabljenje **Ivana Hoffa** sladnega zdravilnega živila.

Glavno tovarniško podjetje za Avstro-Ogersko c. kr. dvornega založnika skoro vseh evropskih vladarjev, gospoda

Ivana Hoffa v Berlinu in na Dunaji,

c. kr. svetnika, imejtelja zlatega križca za zasluge s krono, viteza visoceli pruskih in nemških redov, izumitelj in jedini izdelovatelj **Ivana Hoffa** sladnega izvlečka, dvornega založnika skoro vseh knezov evropskih, Dunaj, tovarna: Grabenhof, Bräunerstrasse 2; tovarniška zaloga in pisarna: Graben, Bräunerstrasse 8.

Izmej tisoč že objavljenih priznanih pisem objavimo sledeča: Pravosodni minister gospod Leuning v Kodanji konstatuje, da je rabil Hoffove sladne izdelke z dobrim vspehom. Zdravnika vojaške bolnice na Dunaji, gospod nadstabi zdravnik dr. Loeff in gospod štabi zdravnik dr. Porias, sta se izrekli o uplivu Hoffa sladnih izdelkov in konstatovala, da je Hoffovo zdravilno pivo iz sladnega izvlečka bolehalo, da je kroničnimi prsnimi boleznimi jako zdravilno, ravno tako tudi sladna čokolada. V 40 letih dobil je izumitelj 63 odlikovanj. Sladni izdelki so splošno potrebni in zatorej razširjeni v 27.000 prodajalnicah po celi zemlji. Za vse bolnike je to dovolj dokaz, da se obrnejo po preskušanih sladnih izdelkih.

Izrek ozdravljenega: „Zahvaljujem se svojemu zdravniku, da mi je priporočil pravo sredstvo, da sem ozdravel mučne bolezni.“

Novo!

Berlin, dne 30. aprila 1885. Gartenstrasse 2. Odkar sem na predpis zdravnik, kateremu sem jako hvaležna, da mi je priporočil pravo sredstvo, poleg njegovega zdravljenja in drugih naredbi rabila Vaše izvrstne sladne izdelke (Vaše zdravilno pivo s sladno čokolado) proti bledici in pomanjkanju slasti do jedi, čutim se mnogo boljše in trdnjše, tako da se naadam, da popolnem ozdravim in Vas v ta namen prosim, da mi še pošljete 20 steklenic zdravilnega piva iz sladnega izvlečka.

Klara Fischer, učiteljica.

Vaše blagorodje! Plana, 12. maja 1885. Pošljite mi 6 steklenic Vašega zdravilnega piva iz sladnega izvlečka*) z vračajočo pošto proti poštnemu povzetju.

Z velespoštovanjem

Fr. Dvorak, prakt. zdravnik v Plani na Lucnie, na Fran Josipovej železnici.

*) Opomba. To zdravilno pivo iz sladnega izvlečka je bilo 63krat odlikovano zaradi njegove zdravilne moči.

Levov, 19. marca 1884. Že več let bolehalo za pomanjkanje krvi in zlato žilo, rabim Vaše sladne zdravilne izdelke z najboljšim vspehom. (Nadaljna naročitev.)

Rudolf Schaller, c. kr. vojaški rač. oficijal.

Kašljanje in bolečine v želodci.

Moja presrčna zahvala za Vaše izvrstno izumljenje zdravilnih in slez raztapljajočih sladnih bonbonov in koncentrovanega sladnega izvlečka. Le s porabo pristnih **Ivana Hoffa** sladnih bonbonov in pristnega koncentrovanega sladnega izvlečka znebil sem se dve leti me nadlegujočega kašlja in ž njim združene hripavosti ter bolezni v prsih. Priporočam slednemu, kdor hoče ozdraviti, priznane sladne izdelke **Ivana Hoffa**. Prosim, pošljite mi 13 steklenic sladnega piva in 2 zavitka bonbonov zaradi rabata.

Josip Cshetlov, konfekcionar, Rothenurmstrasse 39, Dunaj. (692—2)

Prvi pristni slez raztapljajoči sladni bonboni za prsi so v modrem papirji.

Opomba. Sladni izvlečki se ponarejajo, na kar mora paziti zdravnik in bolnik. Pristni sladni izdelki **Ivana Hoffa** morajo imeti varstveno znamko (podoba izumitelja **Ivana Hoffa** in podpis **Ivana Hoffa**).

Cene na Dunaji: Zdravilno pivo iz sladnega izvlečka (z zabojem in steklenicami): 6 steklenic gld. 3.82, 13 steklenic gld. 7.26, 28 steklenic gld. 14.60, 58 steklenic gld. 29.10. — Koncentrovani sladni izvleček: 1 flacon gld. 1.12, pol flacona 70 kr. — Sladna čokolada: pol kilo I. gld. 2.40, II. gld. 1.60. — Sladni bonboni v zavitkih a 60 kr., 30 kr. in 15 kr. — Manj kot za 2 gld. se ne pošlje.

Vse prodajalnice so za prodajo na drobno pooblašene s litografiranim barvastim plakatom.

Glavna zaloga v Ljubljani: **Peter Lassnik.**

V Kranji: Josip Dolenc. V Postojni: Doxat & Dietrich. V Kočevju: Ed. Hoffmann. V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna. V Krškem: Rup. Engelsperger. V Rudolfovem: Dominik Rizoli, lekar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knezoškofjska lekarna in lekarna usmiljenih bratov. V Celji: Marek, Kupferschmidt, lekarja, J. Matič. V Reki: N. Pavačić, F. Jechel, G. Catti, lekarji. V Celovcu: W. Thurnwald, lekar. V Mariboru: F. P. Hlašek. V Ptuj: J. Kasimir. V Pulji: G. B. Wassermann, lekar. V Trstu: Francesco S. Prinz, via Aquedotto, Carlo Zanetti, J. Serravallo, lekar. V Beljaku: Dr. Kumpf, F. Scholz, lekarja, R. Canavall. V Zadru: Cristoforo Mazzocco.

Lastnina in tisk: „Narodne Tiskarne“.